

D O M

afsagt den 9. juni 2026 af Vestre Landsrets 1. afdeling (dommerne Anne Hedegaard Toft, Ida Skouvig og Rasmus Foged (kst.)) i nævningesag

V.L. S – 0917 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato (1982)

(advokat Mads Kjær Jensen, Vejle)

Retten i Aalborg har den 8. maj 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. in-stans (4-99/2025).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpe.

Tiltalte, har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1.

Tiltalte har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært at forholdet henføres under straffelovens § 246, og i øvrigt stadfæstelse.

Bistandsadvokaten, advokat Lise Wilson, har på vegne af Erstatningspart 1 nedlagt påstand om betaling af 136.528,61 kr. Påstanden er en gentagelse af kra-

vet for byretten på 128.000 kr. med tillæg af henholdsvis 567,13 kr. og 7.961,48 kr. for vedligeholdelse af gravsted. Kravet påstås i sin helhed forrentet efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 21. maj 2025.

Bistandsadvokat advokat Lise Wilson, har endvidere på vegne af Erstatningspart 2 nedlagt påstand om betaling af 120.000 kr. Påstanden vedrører godtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 26 a. Kravet påstås forrentet efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om erstatning og godtgørelse.

Tiltalte har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Supplerende oplysninger

Tiltalte er efter den dom, der er gengivet i byrettens dom, yderligere straffet ved dom af 13. juni 2025 med dagbøder for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1.

Tiltalte er desuden tidligere straffet ved ankedom af 21. august 2012 med en tillægsstraf på fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 244.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte. Vidnerne Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 9 og speciallæge Vidne 10 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har forklaret, at han kendte Forurettede 1 fra By 2 i Grønland. Det er deres fælles hjemby. Han kom selv til Danmark i 2009. Han har ikke været sur på Forurettede 1.

Omkring 2022, da han stod ved Rema 1000 og solgte Hus Forbi, mødte han Forurettede 1. Forurettede 1 sagde til personalet i Rema 1000, at tiltalte havde truet ham, men det var ikke sandt. Personalet ville bortvise ham på grund af det, som Forurettede 1 havde sagt, men da personalet tjekkede videoovervågningen, kunne de se, at det var rigtigt, at han ikke hav-

de truet Forurettede 1. Der har desuden været en episode mellem ham og Forurettede 1, da han selv boede i Vej 6. Forurettede 1 truede ham også ved den lejlighed.

Den 14. juli 2024 havde han ikke set Forurettede 1 siden episoden ved Rema 1000, idet han selv havde boet på et forsorgshjem i Svendborg i en længere periode. Han kom først tilbage til Aalborg kort før mødet med Forurettede 1 på Station. Han havde fået en bolig på Omsorgshjem.

Han mødte Forurettede 1's storebror den 14. juli 2024 om morgenen. De mødtes tilfældigt ved parkeringspladsen ved Omsorgshjem. Broren sagde: ”Person 3 leder efter dig” og ”Person 3 vil dræbe dig”. Udeladt. Da han mødte Forurettede 1's bror, var han selv på vej ind til byen på cykel for at handle, før han skulle se EM-finalen mellem Spanien og England. Da han cyklede tilbage fra byen, mødte han Forurettede 1 ved Station. Forurettede 1 råbte også til ham, at Person 3 ledte efter ham. Han blev irriteret over det, der blev råbt. Han parkerede sin cykel, og derefter opstod episoden med Forurettede 1. Den varede 10 sekunder. Han løb hen til Forurettede 1 og ind i ham. Han ramte Forurettede 1 med hele sin kropsvægt. Forurettede 1 væltede. Forurettede 1 tog fat om tiltaltes ben med armene, og tiltalte prøvede at komme fri. Han prøvede 3-4 gange at trække benet til sig for at komme fri. Han hoppede på begge ben op for at komme fri og ramte ved et uheld Forurettede 1's mave. Forurettede 1 gentog, at Person 3 ville dræbe ham. Han forsøgte derefter at trampe Forurettede 1 på kæben, men Forurettede 1's hoved gled ned, fordi Forurettede 1 lå på en rygsæk. Han ville ramme Forurettede 1 på kæben, så han ikke skulle blive ved med at true ham. Han trampede ham derfor én gang på kæben. Det var med vilje. Hele episoden varede 10 sekunder. Han trampede én gang med ét ben på kæben. Han prøvede at gøre trampet hårdt, og han ramte også kæben. Forurettede 1 blev bevidstløs, og derefter forlod tiltalte stedet. Han har ikke trampet på Forurettede 1, efter at Forurettede 1 blev bevidstløs, for det ville være tarveligt.

Det er ikke rigtigt, at han har forklaret i grundlovsforhøret, at han trampede på Forurettede 1 3 gange. Han prøvede at trække sit ben fri 3-4 gange. Han har ikke slået Forurettede 1 med sine hænder. Det kan man også se på de billeder af hans hænder, som politiet tog. Det er heller ikke rigtigt, at han i grundlovsforhøret har sagt, at ”Han trampede Forurettede 1 i hovedet, han ville ikke ramme hans krop”. Det var kun kæben, han ville ramme. Han har heller ikke sagt: ”Han vil gerne gøre det igen, når han kommer ud. Han vil slå ham ihjel”. Han ved ikke, hvor det kommer fra. Han har ikke forsøgt at dræbe Forurettede 1.

Han havde ikke indtaget alkohol eller stoffer inden episoden på Station. Han var helt ædru. Forurettede 1 kom hurtigt ned at ligge. Udover at tage fat i tiltaltes ben gjorde Forurettede 1 ikke noget.

Efter episoden tog han hjem til sin lejlighed for at se fodboldkampen. Episoden på stationen havde været en voldsom oplevelse, og derfor fik han et epilepsianfald. Da han efter anfaldet vågnede på gulvet, kom han i tanke om, at han skulle se fodboldkampen. Han husker ikke, at han skulle have sendt nogle beskeder efter episoden. Han så først beskederne, da hans tidligere forsvarer, Advokat 1, læste dem op for ham ca. 5 uger senere, og da kunne han ikke genkende beskederne. Vidne 9 er hans moster, og hun har været kæreste med Forurettede 1, da de boede i Grønland. Han tror ikke, at han har skrevet beskeder til hende den 14. juli 2024 kl. 17.05 eller kl. 17.11. Han har ved en tidligere lejlighed skrevet til hende for at invitere hende til kaffe, men hun kom ikke. På et senere tidspunkt efter invitationen har han drukket øl med hende i Omsorgshjem, og det var ikke rart. Det var forud for den 14. juli 2024. Han har ikke lovet Vidne 9 noget, sådan som der står i beskeden fra den 14. juli 2024 kl. 17.05. Han har sagt til Forurettede 1, at han ville trampe på ham. Det var, fordi der var en episode mellem ham og Forurettede 1, da han selv boede i Vej 6 i 2022. Forurettede 1 truede ham da. Han har arbejdet med Person 1. Det var i hovedstaden. Han kan ikke huske, at han skrev til ham, da han kom hjem den 14. juli 2024. Han husker heller ikke at have skrevet med Person 2. De kender hinanden fra Grønland.

Det er korrekt, at han ikke har afgivet forklaring til politiet. Han havde haft krampe, da han blev anholdt, så han kunne ikke huske noget. Da han kom til sig selv, troede han, at han var på hospitalet, men han fandt derefter ud af, at han var i fængslet. Først efter et stykke tid kunne han huske episoden. Det var efter et par dage i arresthuset, og da var det for sent at afgive forklaring. Han sagde da til politiet, at han ikke kunne huske noget. I byretten forklarede han heller ikke noget, da han ikke gad snakke med politiet, og Advokat 1 havde sagt, at det var for farligt at sige noget. Han har sagt, at han ikke prøvede at slå Forurettede 1 ihjel. Det er rigtigt, at han havde Advokat 2 som forsvarer, da sagen blev behandlet i byretten. Han ved ikke, hvorfor han ikke afgav forklaring under hovedforhandlingen. Han talte ikke med Advokat 2 om, hvorvidt han skulle afgive forklaring. Advokat 2 spurgte ham ikke, om han ville afgive forklaring.

Han har solgt hash sammen med Person 3 på Christiania. Han ved ikke, om Forurettede 1 kendte Person 3. Han var hverken uvenner med Forurettede 1 eller med Person 3. Han ved ikke, hvorfor

Forurettede 1 og hans bror sagde, at Person 3 ville dræbe ham. Han blev sur på Forurettede 1 den 14. juli 2024, fordi Forurettede 1 råbte det til ham, så alle kunne høre det. Det, Forurettede 1 råbte, var ikke pænt. Derfor steg han af cyklen og brugte 10 sekunder på ham. Han stod af cyklen og løb over vejen. Han stødte ind i Forurettede 1 med hele sin vægt, så Forurettede 1 væltede. Han prøvede at trække sit ben til sig 3-4 gange. Derefter hoppede han op for at få sit ben fri. Da blødte Forurettede 1 ikke. Da han stødte ind i Forurettede 1, kom Forurettede 1 ikke til skade. Forurettede 1 havde rygsæk på. Der var noget i rygsækken. Det var rygsækken, der fik Forurettede 1 til at glide ned, så han ikke ramte Forurettede 1's kæbe så hårdt. Forurettede 1's hoved kunne ikke ramme jorden, da han havde rygsæk på. Han ramte Forurettede 1's kæbe. Forurettede 1's hoved var på grund af rygsækken hævet langt over fortovet. Han ved derfor ikke, hvordan Forurettede 1 har fået kraniebrud. Forurettede 1 blødte fortsat ikke. Han så det i hvert fald ikke. Han ville ikke trampe igen, da Forurettede 1 var be-vidstløs. Det ville være tarveligt, så han ville vente til næste gang. Han ville gerne gøre det igen, men det kan han ikke længere.

Han husker ikke at have skrevet beskederne til Vidne 9. Da han så dem, kunne han heller ikke huske dem. Han havde krampe, men han ved ikke, om det er derfor, at han ikke husker beskederne. Han får krampe, fordi han har epilepsi. Det sker ofte, at han får krampe, når der sker noget, der er ubehageligt.

På vejen hjem fra Station mødte han nogle grønlændere, der sad og drak. De kendte Forurettede 1, og han sagde til dem, at de skulle hjælpe Forurettede 1, for han lå på jorden. Han havde ikke strøm på sin telefon, og derfor havde han ikke kunnet ringe til politiet eller efter en ambulance. Han ville gerne have hjulpet Forurettede 1. En af de grønlændere, han mødte, løb straks i retning mod Forurettede 1. Han håbede ikke, at Forurettede 1 var død, for han ønskede ikke, at Forurettede 1 skulle dø på grund af episoden. Men han ville ikke blive ked af det, hvis Forurettede 1 i øvrigt døde, idet Forurettede 1 ønskede ham død.

Vidne 2 har supplerende forklaret, at han har ADHD og har svært ved at huske detaljer fra episoden. Han kan godt huske selve overfaldet. Det er rigtigt, at han var ved busstoppestedet og ventede på bussen, mens han hørte musik og kiggede på sin telefon.

Han husker klart, at der var en mand, som mødte en anden mand. Den yngste af mændene begyndte at slå den ældste. Han husker ikke præcist, hvordan manden slog, men han husker, at manden slog den ældste flere gange, og at den ældste faldt ned på jorden. Han er

ikke sikker på, om begge mænd faldt ned på jorden, men han er sikker på, at den ældste faldt. Mens den ældste lå på jorden, begyndte den yngste mand at slå ham med knyttet hånd og at sparke ham. Det farligste, han så den yngste mand gøre, var at trampe mod den ældstes hoved. Han ved ikke, hvor mange spark der var, men der var mere end 3 spark i hovedet. Den ældste mand forsøgte at beskytte sig selv ved at holde hænderne op for ansigtet, mens han lå på jorden.

Vidnet blev bange under overfaldet. Han er udlænding og frygtede at blive beskyldt for at have gjort noget i forbindelse med overfaldet. Han var meget bange, også for at han selv skulle komme til skade. Han blandede sig ikke på noget tidspunkt, og der var heller ikke andre, som blandede sig. Som han husker det, var der ikke andre personer i nærheden.

Det var de første skub eller slag mod den ældste mand, som fik manden til at falde til jorden. Den yngste mand slog den ældste mand flere gange, da han angreb ham. Han husker ikke, om den ældste mand faldt direkte til jorden eller blev skubbet bagud. Det næste, der skete, var at den yngste mand slog den ældste mand, der lå ned. Han er sikker på, at den yngste mand slog den ældste mand, mens denne lå ned.

Han kan ikke huske, om politiet ved den telefoniske afhøring spurgte ham, om der havde været slag. Hvis politiet havde spurgt ham om det, havde han sagt det. Der er gået lang tid siden den telefoniske afhøring. Han er sikker på, at han så slag. Han husker slagene, selv om der er gået lang tid. Det var meget voldsomt.

Han stod på den anden side af vejen, og han kunne se, at slagene ramte. Der var nok ca. 10 meter fra vidnet til det sted, hvor overfaldet fandt sted. Han havde frit udsyn til det, der skete. Han husker ikke, om den yngste mand bevægede sig rundt om den ældste mand under overfaldet. Han husker ikke, om den ældste mand på et tidspunkt tog fat i den yngste mands ben.

Vidne 3 har supplerende forklaret, at hun gik ud af rygeskuret for at komme længere væk fra overfaldet. Overfaldet foregik lige bag rygeskuret, og hun var ikke vant til at opleve sådan noget. Hun følte ikke, at gerningsmanden ville komme efter hende. Hun ville bare væk fra situationen.

Da hun gik væk fra rygeskuret, gik hun hen til et område med buske i nærheden af rygeskure. Hun kunne stadig se, hvad det skete. Hun kan ikke huske, hvad der skete, inden hun gik fra skuret, og hvad der skete efter. Det er svært at huske, fordi der er gået ca. 2 år siden episoden. Hun har aldrig oplevet noget lignende før. Det var en meget voldsom oplevelse. Hun var lige ankommet med flyet fra København og kendte ikke noget til området. Hun ville væk fra rygeskuret på grund af frygt. Der var en mand, som fik tæsk af en anden mand, og det var voldsomt.

Hun husker, at hun så manden hoppe én gang på den anden mand. Derudover så hun manden trampe på den anden mand. Det er hoppet og trampene, hun husker bedst. Det var voldsomme tramp. Hun følte, at der var vrede i trampene. Manden, der trampede, virkede vred. Hun husker, at manden, der trampede, løftede benet, men hun husker ikke hvor højt. Som hun forklarede i byretten, husker hun at have set 1 hop og 4 tramp. Hun ved ikke, om hun har set det hele, for hun gik med ryggen til, da hun gik fra rygeskuret til buskene. Hun gik i rask trav ca. 10 meter væk fra rygeskuret.

Der stod en dreng på den anden side af skinnerne. Hun følte sig helt alene, og det var også derfor, at hun blev bange. Der gik meget kort tid, fra gerningsmanden gik, til der kom en masse personer til stede. Det virkede som om, at mange af personerne kendte hinanden og området. Der kom bl.a. en kvinde. Hun tog en sko fra manden på jorden, og det var mærkeligt.

Hun så ikke, hvordan manden, der blev overfaldet, kom ned at ligge. Hun så, at begge mænd stod op i begyndelsen. De havde ikke front mod hinanden. Manden, der blev overfaldet, stod med ryggen til, da gerningsmanden kom hen til ham bagfra. Hun ved ikke, hvorfor hun ikke så, at manden, der blev overfaldet, kom ned at ligge. Der var ikke noget, som hindrede hendes udsyn. Den mand, der blev overfaldet, var placeret mellem hende og gerningsmanden, inden han kom ned at ligge. Hun kan ikke huske de to mænds placering, efter at manden, der blev overfaldet, kom ned at ligge. Hun så gerningsmanden slå den anden mand, mens de begge stod op. Hun må have haft sin opmærksomhed rettet et andet sted hen, da manden, der blev overfaldet, kom ned at ligge.

Hun så 1 hop med begge ben og 4 tramp. Hun så således gerningsmanden bruge sine ben i alt 5 gange. Hun så ikke, at manden, der blev overfaldet, havde fat i gerningsmandens ben. Det husker hun i hvert fald ikke.

Vidne 4 har supplerende forklaret, at hun, da hun så episoden fra bussen, troede, at gerningsmanden trampede på en taske. Hun ved ikke, hvorfor hun begyndte at tælle hoppene. Hun så både hop med samlede ben og tramp med ét ben. Hun husker ikke, hvor højt gerningsmanden hoppede. Ved trampene tog gerningsmanden benet højt op og trampede, ligesom hvis man vil sprænge en ballon med foden. Det så ud som om, at man-den, der blev overfaldet, skulle dø. Det var på grund af de hårde tramp, at hun troede det. Hun husker ikke, hvordan gerningsmandens fremtoning var.

Hun har efter episoden været meget påvirket af det, hun havde set. Det var hun i omkring halvdandet år. Hun har været påvirket af det, fordi det var voldsomt. Hun havde ikke oplevet sådan noget før.

Man kunne se en del af et skoaftryk på den ene side af den forurettedes hoved eller hals. Hun kan ikke huske, hvordan manden, der var blevet overfaldet, lå, da hun kom over til ham.

Hun så de første tramp lidt på afstand, idet hun så det, mens bussen kørte. Hun er ikke sikker på, om trampene ramte. Hun så både tramp og hop, efter at hun havde set, at det var et menneske og ikke en taske. Hun kan ikke huske, om hun alene så 7-8 hop eller tramp, eller om der var flere.

Hun så ikke, at manden, der blev overfaldet, tog fat i gerningsmandens ben. Manden lå bare helt stille. Hun kan ikke huske, om trampene ramte samme sted. Hun kan ikke huske, om manden både blev ramt i højre og venstre side af ansigtet.

Foreholdt at det i afhøringsrapport af 31. juli 2024, side 2, sidste afsnit, er anført, at hun til politiet har forklaret: ”Han blev således trampet både i højre og venstre side af hovedet”, har hun forklaret, at hun nu kan huske, at hun både så tramp i højre og venstre side af hovedet.

Vidne 5 har supplerende forklaret, at hun troede, at manden, der var blevet overfaldet, var død, dels fordi han lå helt stille, dels på grund af mærkerne på ansigtet og halsen. Desuden antog hun, at han ikke kunne overleve trampene i hovedet. Det var voldsomme tramp.

Gerningsmanden virkede iskold, fordi han gik upåvirket fra stedet. Han gik over vejen og bag om bussen uden at se sig for. Han virkede ikke som én, der lige havde gjort det, som han havde gjort.

Hun og Vidne 4 så ikke episoden fra starten. Den del af overfaldet, hun så, varede i ca. 2 minutter. I starten troede hun, at gerningsmanden trampede på en taske, fordi han var sur. Derefter opdagede hun, at det var et menneske, han trampede i hovedet. Hun så ikke nogen slag. Ved trampene løftede manden knæet højt op og trampede ned. Hun så ikke hop med samlede ben.

Hun troede, allerede mens hun var i bussen, at manden var død. Det var, fordi hun antog, at man ikke ville kunne overleve at blive trampet i hovedet så voldsomt og så mange gange. Overfaldet fortsatte, efter at bussen var standset. Det var først, da bussen standsede, at hun blev opmærksom på, at det var et menneske og ikke en taske. Hun kunne se, at alle tram-pene ramte. Hun blev opmærksom på overfaldet, lige inden bussen standsede. Hun sad i den side af bussen, som vendte mod episoden. Hun havde frit udsyn til episoden.

Hun har talt med sin familie og kolleger om episoden. Hun har også efterfølgende talt med buschaufføren om det, herunder igen for nyligt, hvor hun kørte i bus med ham. Oplevelsen er stadig ikke glemt.

Vidne 7 har supplerende forklaret, at han, da episoden fandt sted, opholdt sig i sit soveværelse, som har vindue mod Station. Der er ca. 70 meter fra hans vindue til stationen. Hans lejlighed er en Udeladt.

Han reagerede, fordi der var uvante lyde og råben fra stationen. Han sad ved sit skrivebord, som er ved vinduet i soveværelset. Han kunne høre, hver gang manden, der blev overfaldet, blev ramt. Der er forholdsvis stille i området, når der ikke kommer tog. Han kan ikke beskrive lyden nærmere. Han kunne også se trampene, som var voldsomme tramp. Han er ikke i tvivl om, at lyden kom fra trampene.

Da han blev opmærksom på overfaldet, lå manden, der blev overfaldet, ned. Han ved ikke, om manden inden da havde fået slag eller tramp. Han hørte råben, og da han kiggede ud, lå

manden ned. Alle trampene var med ét ben. Gerningsmanden stod på det andet ben. Han kunne se, at alle tramp ramte, men han kunne ikke se, om det var i brystet eller hovedet.

Manden, der blev overfaldet, lå stille, og han så ikke manden bevæge sine arme. Han så ikke manden have fat i gerningsmandens ben. Han så kun manden ligge stille og modtage trampene.

Efter nogle af trampene hørte han råben, men han ved ikke, om det var den ene af mændene eller dem begge, som råbte. Han mener, at det var gerningsmanden, som råbte, fordi den anden mand lå stille. Gerningsmanden gik lidt væk, inden der blev råbt, hvorefter han kom tilbage og trampede de sidste tramp. De sidste tramp var med samme kraft som de første. Gerningsmanden ”trampede igennem”. Som han husker det, ramte trampene i brystregionen, men han er ikke sikker.

Det føltes som om, at overfaldet varede i meget lang tid, men det var nok kun nogle minutter. De første tramp var lige efter hinanden, hvorefter gerningsmanden gik lidt væk. Derefter var det som om, at gerningsmanden kom i tanke om noget, han skulle sige, hvorefter gerningsmanden kom tilbage og trampede to gange mere. Derefter gik gerningsmanden væk og bag om bussen. De 4-6 tramp tog måske mellem et halvt og et helt minut.

Vidne 8 har supplerende forklaret, at hverken hun eller Forurettede 1 tog tiltaltes trusler alvorligt. Hun ved ikke, hvorfor Forurettede 1 ikke troede på det, men han grinede bare ad det. Forurettede 1 ville ikke snakke om det. Det er rigtigt, som hun forklarede i byretten, at Vidne 9 fortalte hende, at tiltalte var begyndt at true Forurettede 1, efter at Vidne 9 og Forurettede 1 havde fået deres datter. Datteren er født i 2001. Vidne 9 sagde ikke noget om, hvorfor tiltalte truede Forurettede 1.

Hun kender ikke tiltalte. Forurettede 1 var voldelig over for hende og Vidne 9. Hun ved ikke, om det var baggrunden for tiltaltes vrede. Det har hun og Vidne 9 ikke talt om. Det er rigtigt, at hun ikke ved, om der er kommet flere trusler mod Forurettede 1 end dem, hun forklarede om i byretten, men hun har ikke, som anført i byrettens dom, sagt, at ”det må der have været”. Hun har kun hørt om de 2 tilfælde af trusler, som hun har forklaret om. I den besked, som Forurettede 1 modtog på Messenger, stod der, at tiltalte ville dræbe og tæske Forurettede 1. Forurettede 1 slettede ikke beskeden, og han svarede ikke på beskeden. Hun har ikke kendskab til, at Forurettede 1 skulle have truet tiltalte. Hun har kun set tiltalte 2 gange.

Vidne 9 har supplerende forklaret, at hun vidste, at der var en uoverens-stemmelse mellem Forurettede 1 og tiltalte. Hun husker ikke, hvor-når det startede. Hun og Forurettede 1 var stadig sammen, da Forurettede 1 fortalte, at der var en uover-ensstemmelse. Det har nok været i 2002 eller 2003, da de boede sammen i Grønland. Det var første gang, hun hørte, at der var en uoverensstemmelse mellem Forurettede 1 og tiltalte. Hun ved ikke, om tiltalte var klar over, at Forurettede 1 var voldelig over for hende. Hun har ikke haft kontakt til tiltalte i mange år. Hun ved ikke, hvorfor tiltalte skrev beskederne af 14. juli 2024 til hende. Hun modtog ikke beskederne.

Hun stødte ind i Forurettede 1 med lange mellemrum, så det var tilfældigt, når de havde kontakt. Det er rigtigt, at hun aldrig har hørt, at tiltalte skulle ønske at gøre Forurettede 1 ondt. Hun har heller ikke hørt, at Forurettede 1 ville gøre tiltalte ondt.

Speciallæge Vidne 10 har supplerende forklaret, at han kan vedstå konklusionen i obduktionserklæringen om, at dødsårsagen var svær diffus hjerneskade. Svær diffus hjerneskade indebærer, at der er flere skader. Der var i det foreliggende tilfælde kranie-brud, skader på nerveceller og blødninger i hjernen. Der ses på det samlede skadesbillede ved vurderingen af, om der foreligger diffus hjerneskade. Et kraniebrud er i sig selv én skade, men denne skade indgår i vurderingen af, om der foreligger diffus hjerneskade. Kraniebruddet giver blødninger i hjernen, og der er derfor ikke som sådan tale om separate skader.

Den kraft, der anvendes, når der påføres et stumpt traume, graderes. Her har der været tale om kraftige stumpe traumer. Der er tale om kraftige stumpe traumer, når der som her er tale om knoglebrud. De stumpe traumer kan være påført ved spark eller tramp. Der er i så fald tale om flere spark eller tramp. Vurderingen heraf skyldes lokaliseringen af de stumpe traumer, som findes både på siden af kraniet, i øjenhulen, på kæben og på ribbene-ne.

”Pattern injury ” kan opstå, når der anvendes en genstand ved påføringen af det stumpe traume, fx en sko. Genstanden vil afsætte et mærke på huden. Ved obduktionen kigger man efter, om der er læsioner med mønstret udseende. Det var der her. De interesserede sig særligt for det her, fordi der var oplysninger om, at der var sparket.

De stumpe traumer i hovedet er påført nu afdøde, mens han lå ned, idet der var modstøds-læsioner. Kvæstelserne af hjernen befandt sig således i den modsatte side af kraniekvæstel-serne. Modstødslæsioner ser man, hvis hovedet ligger mod et fast underlag, når der sparkes eller trampes mod hovedet.

Glasgow Coma Score er et værktøj, som bruges på hospitaler til at vurdere, hvor bevidst en patient er. Skalaen går fra 3-15. Hvis man vurderes til 15, er bevidsthedsniveauet helt nor-malt. Hvis man vurderes til 3, er man bevidstløs og ukontaktbar.

Som anført i indledningen til obduktionsrapporten prøvede man forgæves at vække patien-ten den 15. og igen den 16. juli 2024. Man havde lavet en skanning, der viste kraniebruddet og blødningerne. Der var desuden muskeltrækninger, som man ser ved svær hjerneskade. De behandlende læger vurderede derfor, at der ikke var noget at gøre. Den 16. juli 2024 ophørte man med behandlingen, der var udsigtsløs, idet patienten ikke kunne overleve. Der blev herefter alene foretaget smertelindring.

Der er konstateret stumpe traumer mod hoved og bryst. Der skal flere spark eller tramp til for at give de stumpe traumer, der er konstateret i hovedet. Traumerne er på begge sider af hovedet. Læsion 1 var på venstre side af hovedet, mens læsion 3 og 9-10 var på den anden side. Læsion 3 er opstået ved kontakt med underlaget, mens læsion 9 og 10 er opstået efter direkte stumpe traumer.

Blødningerne i hjernen hænger ikke sammen med den alkoholpromille, som afdøde havde. Spark og tramp mod hovedet giver ikke altid livstruende skader, men det er et hypotetisk spørgsmål, for i det foreliggende tilfælde gav det livstruende skader. Spark og tramp mod hovedet anses generelt for farlige. Hvis der er tegn på spark eller tramp i hovedet, vil det altid i en erklæring blive bemærket, at det er farligt at sparke eller trampe i hovedet.

De blødninger, der blev fundet i hjernevævet hos afdøde, er meget karakteristiske ved stumpe traumer mod hovedet. Hjerneblødningen hos afdøde er forårsaget af de stumpe traumer mod hovedet. Han kan ikke sige, om man kan have været udsat for samme form for vold, som afdøde har været udsat for, uden at der opstår blødninger som dem, der blev fundet hos afdøde. Dette er også et hypotetisk spørgsmål, idet skadesbilledet i dette tilfæl-de hang sammen med oplysningerne om, at der var sparket og trampet.

Glasgow Coma Scoren kan godt have været højere end 3 på gerningsstedet og derefter være faldet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

”K e n d e l s e:

Samtlige dommere og nævninger udtaler:

Tiltalte, der ikke afgav forklaring for byretten, har for landsretten forklaret, at han væltede Forurettede 1 omkuld, og at Forurettede 1 derefter tog fat om tiltaltes ben. Tiltalte prøvede 3-4 gange at trække sit ben fri, og da det ikke lykkedes, lavede han med begge ben et hop for at komme fri. Ved et uheld ramte han Forurettede 1's mave i den forbindelse. Derefter trampede han én gang på Forurettede 1's kæbe. Da Forurettede 1 blev bevidstløs som følge af trampet, stoppede tiltalte og forlod stedet. Episoden varede 10 sekunder.

Vidnerne Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5 og Vidne 7 har for landsretten vedstået deres forklaringer for by-retten om begivenhedsforløbet og har troværdigt forklaret supplerende til deres tidligere forklaringer.

Det fremgår af obduktionserklæringen bl.a., at Forurettede 1 ved ankomsten til hospitalet var bevidstløs (glasgow coma score 3), og at han ikke kom til bevidsthed, inden han den 19. juli 2024 afgik ved døden. Der blev i Forurettede 1's hoved bl.a. konstateret blødninger over og under den hårde hjernehinde, under de bløde hjernehindere og i hjernevævet. Der blev endvidere konstateret en brudlinje i venstre isseben forløbende nedad og fremad mod yderste del af venstre øjenhule og hen over venstre øjenhuleloft, hvor der sås fragmentering af knoglen. Brudlinjen forløb herfra videre bagud og nedad i venstre mellemste hjernegrube. Ved undersøgelsen af hjernen blev

der påvist hjernekvæstelser i højre isse og tindingelap, der havde karakter af modstødslesioner, der kan opstå i forbindelse med tramp, hvis hovedet er i fast kontakt med et ueftergiveligt underlag. Dødsårsagen antages at være en svær diffus hjerneskade som følge af kraniebrud med de underliggende blødninger.

På baggrund af vidnernes forklaringer om begivenhedsforløbet sammenholdt med oplysningerne i obduktionserklæringen og forklaringen fra speciallæge Vidne 10 tilsidesættes tiltaltes forklaring om voldsudøvelsens begrænsede omfang som utroværdig.

Herefter, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at det er bevist, at tiltalte har begået vold som beskrevet i tiltalen, herunder at Forurettede 1 efter at være blevet skubbet omkuld, lå værgeløs på jorden under voldsudøvelsen.

Det tiltrædes endvidere af de grunde, som byretten har anført, at volden var årsag til, at Forurettede 1 afgik ved døden den 19. juli 2024, og at tiltalte derved objektivt set har forårsaget Forurettede 1's død.

Spørgsmålet er herefter som anført af byretten, om tiltalte havde forsæt til manddrab, eller om han alene havde forsæt til vold, eventuelt med døden som uagtsom følge.

Tiltalte og Forurettede 1 kendte hinanden fra Grønland og var - også efter tiltaltes forklaring - uvenner. Baggrunden for uvenskabet er heller ikke under landsrettens behandling af sagen blevet klarlagt.

Voldsepisoden opstod efter tiltaltes forklaring, da tiltalte ved Station tilfældigt cyklede forbi Forurettede 1, som råbte efter ham, hvilket tiltalte blev irriteret over. Tiltalte stod derfor af cyklen og skubbede Forurettede 1 omkuld.

Det tiltrædes, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at den vold, som tiltalte herefter udøvede, jf. ovenfor, herunder navnlig volden mod hovedet, havde en betydelige kraft og intensitet. Volden fortsatte desuden, efter at Forurettede 1 var blevet bevidstløs, herunder med flere tramp med stor kraft mod Forurettede 1's

hoved. Hovedet blev herved slået mod et hårdt fliseunderlag, hvilket efter de retsmedicinske oplysninger forårsagede den diffuse hjerneskade, der efterfølgende gav anledning til dødens indtræden. Som anført af byretten har flere af vidnerne forklaret, at de opfattede tiltaltes voldsudøvelse som så intens, at de enten troede, at Forurettede 1 ville dø, eller at formålet med volden var at slå Forurettede 1 ihjel, ligesom flere oplevede tiltalte som så ophidset, at de frygtede for deres egen sikkerhed.

Under hensyn hertil sammenholdt med, at tiltalte i de beskeder, som han ganske kort tid efter voldsudøvelsen sendte til Person 1 og Person 2, skrev, at han håbe-de, at Forurettede 1 var død eller ville dø, tiltræder landsretten, at det er bevist, at tiltalte under voldsudøvelsen i hvert fald har indset det som overvejende sand-synligt, at Forurettede 1 ville dø som følge af volden, og at han der-for havde forsæt til manddrab.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i tiltalen.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet stadfæstes.“

Straffastsættelse

Straffen, der er en tillægsstraf til dommen af 13. juni 2025, jf. straffelovens 89, fastsættes efter straffelovens § 237.

Samtlige nævninger og dommere stemte for at fastsætte straffen til fængsel i 12 år.

Ved fastsættelsen af straffen har nævningetinget lagt vægt på de grunde, der er anført af byrettens flertal.

Godtgørelse og erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse tiltrædes det, at Erstatningspart 1 er tillagt en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a på 100.000 kr., der

forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16. De juridiske dommere har vedrørende størrelsen af godtgørelsen lagt vægt på de samme forhold som byretten.

Af de grunde, som byretten har anført, tages kravet på 8.000 kr. vedrørende gravsten ikke under påkendelse. Kravet på 8.528,61 kr., der vedrører vedligeholdelse af gravsted, tages ikke under påkendelse.

Efter de juridiske dommeres bestemmelse tages Erstatningspart 2's påstand om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a til følge med skønsmæssigt 50.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at Erstatningspart 2 er datter af Forurettede 1, men at der ikke foreligger oplysninger om kontakt mellem dem. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte, der har været frihedsberøvet siden den 14. juli 2024, har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Med den anførte ændring stadfæstes byrettens dom.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at Tiltalte, til Erstatningspart 2 skal betale 50.000 kr. Beløbet, der forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, skal betales inden 14 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Anne Hedegaard Toft

Ida Skouvig Rasmus Foged

(kst.)

